

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ Models of Public Service Management under Public Policy Actors' Influence

อธิมาต เหมพูน¹ สัญญา เคนาภูมิ^{2*} และวันชัย สุขตาม³
Athimat Permpoon¹, Sanya Kenaphoom^{2*} and Wanchai Suktam³

Received : September 21, 2023; Revised : February 17, 2024; Accepted : February 17, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การจัดบริการสาธารณะเป็นกระบวนการที่รวมถึงการวางแผน การนำไปใช้ และการควบคุม บริการสาธารณะทั้งหมดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐบาลมอบให้กับพลเมือง รวมถึงการจัดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บริการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ กระบวนการนี้มุ่งเน้นไปที่การสร้าง ความมั่นใจว่ามีการให้บริการสาธารณะอย่างเหมาะสมตามความต้องการของพลเมืองและนโยบายของ รัฐบาล อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะมักจะขึ้นอยู่กับตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ ดังนั้น บทความนี้มีวัตถุประสงค์การนำเสนอรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงใน นโยบายสาธารณะ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการ สาธารณะ และใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการ จัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ ประกอบด้วย (1) รูปแบบรัฐกลาง เป็นผู้ดำเนินการ (2) รูปแบบรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ (3) รูปแบบรัฐบาลท้องถิ่น (4) รูปแบบ เอกชนดำเนินการแทน (5) รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐกับภาคเอกชน (6) รูปแบบความหุ้นส่วน ระหว่างรัฐกับประชาชน และ (7) รูปแบบการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง

คำสำคัญ (Keywords) : รูปแบบ, รูปแบบการจัดบริการสาธารณะ, แสดงนโยบายสาธารณะ

^{1,3}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University, Thailand.

²สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>.

*Corresponding Author; e-mail : zumsa_17@hotmail.com

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

Abstract

Public Service Management, is a process that includes planning, implementing, and controlling all public services that a public agency or government provides to its citizens. Including organizing relevant resources to provide such services with efficiency and quality. This process focuses on ensuring that public services are provided appropriately according to the needs of citizens and government policies. However, the efficiency of public service delivery often depends on actors in public policy. Therefore, this article aims to present a model for organizing public services under the influence of actors in public policy. This study is a study of academic documents related to public service provision and uses a content analysis method and presents them descriptively. The results of the study found that the formats for organizing public services under the influence of public policy actors include: (1) Centralization, (2) De-concentration, (3) Decentralization, (4) Privatization, (5) Collaboration, (6) Partnership between the state and citizens, and (7) Returns Power to Devolution.

Keywords : Models, Models of Public Service Management, Public Policy Actors

บทนำ (Introduction)

การจัดการบริการสาธารณะ (Public Service Management) เป็นวิธีการและแนวปฏิบัติที่ใช้โดยผู้จัดการสาธารณะเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรและให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์เหล่านี้ประกอบด้วยแนวทางการเป็นผู้นำที่มุ่งเน้นเป้าหมายเชิงสัมพันธ์ และไม่เป็นศูนย์กลางของผู้นำ นอกจากนี้การจัดการชื่อเสียงยังถูกเน้นว่าเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้จัดการสาธารณะ เนื่องจากชื่อเสียงขององค์กรอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานแนวคิดการบริการสาธารณะแบบใหม่ เน้นย้ำถึงบทบาทของรัฐในการให้บริการแก่บุคคลทุกคนโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบและส่งเสริมของภาครัฐ และแนวคิดเช่น การผลิตร่วมและการออกแบบร่วมถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานบริการ การดำเนินการจัดการสาธารณะแบบใหม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์การทำงานของผู้เชี่ยวชาญด้านบริการสาธารณะ นำเสนอความท้าทายต่ออำนาจและอัตลักษณ์ของพวกเขา โดยรวมแล้ว การจัดการบริการสาธารณะเกี่ยวข้องกับการปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพ และรับประกันการให้บริการที่เท่าเทียมกัน (Andersen, et al., 2021;

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

Benson, et al., 2021; Williams & Caley, 2020; Reed, 2019) ดังนั้น การจัดการบริการสาธารณะ จึง กระบวนการครอบคลุมในการวางแผน จัดระเบียบ และควบคุมการให้บริการสาธารณะ มันรวมถึงการ วางแผนยุทธศาสตร์ การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินนโยบาย และความพยายามใน การปรับปรุงต่อเนื่องที่นำไปสู่การให้บริการสาธารณะ การบริหารจัดการการบริการสาธารณะมีบทบาท สำคัญในการสร้างความมั่นคงและรับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิด ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการให้บริการสาธารณะ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา การขนส่ง และอื่น ๆ อีกมาก

การจัดการบริการสาธารณะ (Public Service Management) เริ่มต้นในศตวรรษที่ 19 เมื่อ รัฐบาลและระบบรัฐบาลเริ่มมีความจำเป็นในการจัดการและให้บริการสาธารณะให้กับประชาชนที่มากขึ้น เนื่องจากการเติบโตของเมืองและความซับซ้อนในการบริหารจัดการทรัพยากรสาธารณะ เริ่มจากนั้นเกิด การพัฒนาและความเข้าใจในการบริหารจัดการระบบบริการสาธารณะเป็นแผนการบริหารจัดการที่มี ลักษณะที่รับรู้ความสำคัญของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความโปร่งใสและการ จัดการอย่างมีระบบ เช่น การจัดทำนโยบายสาธารณะ การวางแผนงาน และการควบคุมผลสำเร็จของ โครงการ ทั้งนี้ "Public Service Management" ได้กลายเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการดำเนินการ ของรัฐบาลและหน่วยงานสาธารณะทั่ว ๆ ไปในการให้บริการแก่ประชาชนและการจัดการทรัพยากร สาธารณะในระดับต่าง ๆ ของรัฐบาลและองค์กรต่าง ๆ ในสังคมโมเดิร์นและปัจจุบัน (Osborne, 2018)

การจัดการบริการสาธารณะมีความสำคัญเนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการให้บริการสาธารณะ และสร้างความมั่นใจในการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและ ประเมินการออกแบบและการส่งมอบภาครัฐอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังครอบคลุมการจัดการโมดูลบริการ สาธารณะต่าง ๆ เช่น โมดูลการค้นหา การแสดงผล การนำทาง และฐานข้อมูล การจัดการบริการ สาธารณะยังมีอิทธิพลต่อสถานการณ์การทำงานและอัตลักษณ์ทางวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญด้านบริการ สาธารณะ เนื่องจากการเป็นพันธมิตรด้านจัดการและกำหนดรูปแบบภูมิทัศน์ขององค์กร ดังนั้นการจัดการบริการสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพ การผลิตร่วม และ การออกแบบร่วมในบริการสาธารณะ เช่นเดียวกับการสร้างความมั่นใจในการเข้าถึงข้อมูลบริการสาธารณะ และบริการนำทางที่มีประสิทธิภาพและสะดวกสำหรับผู้ให้ (Benson, et al., 2021; Williams & Caley, 2020; Morales, 2016; Reed, 2019)

อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดบริการสาธารณะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย อย่าง ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ (Public Policy Actors) ซึ่งถือว่าสำคัญ ต่อการขับเคลื่อนการจัดบริการสาธารณะ (Public Service Management) กล่าวคือเป็นความสัมพันธ์

และความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่มีบทบาทในการสร้างนโยบายสาธารณะและการจัดการการให้บริการสาธารณะให้แก่ประชาชน ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะเช่น รัฐบาลและนักการเมือง มีบทบาทในการกำหนดแนวทางนโยบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทรัพยากรและการให้บริการสาธารณะ ในขณะที่ด้านการจัดการบริการสาธารณะ เป็นกระบวนการที่ช่วยในการดำเนินการนโยบายนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดทำแผนการจัดการ การควบคุมการดำเนินงาน และการจัดการทรัพยากร เพื่อให้บริการสาธารณะตรงตามนโยบายที่กำหนด ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างสองส่วนนี้สนับสนุนให้นโยบายสาธารณะถูกนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลส่งเสริมคุณภาพการให้บริการสาธารณะให้กับประชาชนในระดับที่ดียิ่งขึ้นในสังคมและรัฐบาลท้องถิ่นหรือระดับชาติ

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้แสดงนโยบายสาธารณะกับการจัดการบริการสาธารณะเป็นหัวข้อที่น่าสนใจในการวิจัย นักวิชาการได้สำรวจขอบเขตระหว่างกำหนดนโยบายและการจัดการสาธารณะ โดยโต้แย้งว่าขอบเขตเหล่านี้ควรถูกทำให้คลุมเครือด้วยเหตุผลเชิงปฏิบัติและเชิงทฤษฎี บทบาทของการจัดการสาธารณะในกระบวนการนโยบายได้รับการตรวจสอบแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลไกทางสังคมและการเลือกนโยบาย นอกจากนี้ การศึกษาด้านการจัดการสาธารณะขัดแย้งกับการศึกษานโยบาย ทำให้เกิดคำถามที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทของการจัดการสาธารณะในการกำหนดผลลัพธ์ของนโยบาย การทำความเข้าใจพลวัตระหว่างผู้แสดงนโยบายสาธารณะและการจัดการบริการสาธารณะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการกำกับดูแลและการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพในสังคมยุคใหม่ (Hurl & Vogel pohl, 2021; Asquer & Mele. 2018; Suryadarminta, et al., 2019; Sowa & Lu, 2017; Backhaus-Maul, et al., 2019)

จะเห็นได้ว่าการจัดการบริการสาธารณะเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้มีบทบาทต่าง ๆ รวมถึงภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มพัฒนาเอกชน ผู้มีบทบาทเหล่านี้จำเป็นต้องทำงานร่วมกันและแบ่งปันข้อมูลเพื่อจัดการบริการและโครงการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) มีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ (Phuong, 2022) การมีส่วนร่วมของผู้มีบทบาทที่หลากหลายในการให้บริการสาธารณะได้กลายเป็นกระแสระดับโลก โดยมีแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการกำกับดูแลสาธารณะเกิดขึ้น (Hedges, et al., 2020) ในบริบทของประเทศบังกลาเทศ ประสิทธิภาพของโครงการ PPP สามารถอธิบายได้โดยการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของผู้แสดง การสร้างฉันทามติ และกระบวนการตัดสินใจที่ซับซ้อน (Sayadat, 2021) กิจกรรมของผู้แสดงสาธารณะในการพัฒนา Mobility as a Service (MaaS) ในฟินแลนด์และสวีเดนได้รับอิทธิพลจากเครื่องมือนโยบายที่ใช้ในระดับต่าง ๆ โดยเน้นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์บทบาทและการ

Citation : อธิมาตริ เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

ดำเนินการของผู้แสดงสาธารณะในสภาพแวดล้อมหลายระดับ (Mukhtar-Landgren & Smith, 2019) บริการตัวแสดงจัดเตรียมตรรกะของโปรแกรมสำหรับการกำหนดและตรวจสอบคุณสมบัติของโปรแกรมที่สื่อสารผ่านการส่งข้อความแบบอะซิงโครนัสทำให้สามารถให้เหตุผลแบบโมดูลาร์เกี่ยวกับพฤติกรรมของโปรแกรมได้ (Summers & Müller, 2016)

โมเดลประสิทธิภาพการจัดการบริการสาธารณะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงคุณภาพการบริการสาธารณะ โมเดลหนึ่งที่ใช้คือ Employee Performance Target หรือ Sasaran Kinerja Pegawai (SKP) (Hayat & Artisa, 2019) การดำเนินการตามรูปแบบนี้ที่สำนักงานจัดหางานระดับภูมิภาคในเมืองมาลังยังคงดำเนินอยู่และต้องมีการปรับเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม มีความท้าทายในการทำ ความเข้าใจในการกรอก SKP เนื่องจากระดับการศึกษาของข้าราชการ (Negoita, 2018) การใช้ การจัดการผลการปฏิบัติงานตามผลลัพธ์ยังเพิ่มขึ้นในการประสานงานและติดตามการผลิตบริการสาธารณะแบบกระจายอำนาจ (Vignieri, 2018) การปฏิรูปการจัดการสาธารณะแบบใหม่ (NPM) ได้นำมาซึ่งความจำเป็นในการใช้มาตรฐานและการวัดผลการปฏิบัติงานในภาครัฐอย่างชัดเจน (Lewandowski, 2018) การจัดการผลการปฏิบัติงานในภาครัฐจำเป็นต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของภาคส่วนและสร้างความสมดุลให้กับค่านิยมที่แตกต่างกันภายในองค์กร (Fabianova, 2016) การทบทวนการจัดการประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นในบริบทของการผลิตร่วมและการกำกับดูแล ซึ่งจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในรูปการควบคุมประสิทธิภาพและการสนับสนุนที่เป็นไปได้ของการออกแบบบริการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบการจัดการผลการปฏิบัติงานในสถาบันบริการสาธารณะ ได้แก่ ความเหมาะสมของการใช้แบบจำลองมาตรฐาน บทบาทของความรับผิดชอบต่อสังคม และการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ผลการปฏิบัติงานขององค์กรและรายบุคคล

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์รูปแบบและตัวแสดงในการจัดบริการสาธารณะ ผู้เขียนทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์จำแนกเป็นรูปแบบการจัดบริการสาธารณะตามบทบาทของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษานี้จะเลือกขอบเขตของวรรณกรรมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ โดยนักวิจัยตั้งเป้าที่จะวิเคราะห์ข้อมูลต้นฉบับจากเอกสารทางวิชาการอย่างเป็นระบบ เปิดเผย

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

ประเด็นหลักที่แพร่หลาย แนวโน้มที่เกิดขึ้น และช่องว่างในความรู้ที่มีอยู่ การศึกษานี้มุ่งนำเสนอการสรุปผลการวิจัยที่ชัดเจนและกระชับ ผ่านการนำเสนอเชิงพรรณนา ช่วยเพิ่มการเข้าถึงและความเข้าใจสำหรับผู้ชมที่หลากหลาย เป้าหมายของการศึกษาในท้ายที่สุดคือการสนับสนุนความก้าวหน้าของความรู้ในด้านการให้บริการสาธารณะ โดยให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าซึ่งสามารถแจ้งกระบวนการตัดสินใจและขับเคลื่อนความพยายามในการวิจัยในอนาคต การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนาช่วยเพิ่มความเข้าใจและการอธิบายให้เห็นภาพอย่างชัดเจน

ผลการวิจัย (Research Results)

ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการจัดบริการสาธารณะเป็นความเชื่อมโยงที่สำคัญ ในกระบวนการการบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณะ ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ เช่น รัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจมีบทบาทในการกำหนดแนวทางนโยบาย และการสร้างกฎหมายที่มีผลในการจัดบริการสาธารณะ เข้าใจความต้องการของประชาชนและกำหนดแนวทางการให้บริการที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงบริการสาธารณะในทางที่ดีขึ้นตามความต้องการและสถานการณ์ปัจจุบันของสังคมและประชาชนในประเทศหรือพื้นที่นั้น การสัมพันธ์นี้ส่งผลให้มีการพัฒนานโยบายสาธารณะและการจัดบริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการและความเปลี่ยนแปลงในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุดในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมอย่างกว้างขวาง ดังนั้น การจัดบริการสาธารณะสามารถจำแนกตามตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ (Public Policy Actors) ดังนั้นรูปแบบและตัวแสดงในการจัดบริการสาธารณะ ดังนี้

1. รูปแบบรัฐกลางเป็นผู้ดำเนินการ (Centralization)

รัฐบาลกลางคือผู้มีอำนาจและหน้าที่สำคัญในการจัดการและให้บริการสาธารณะ รัฐบาลสามารถเป็นผู้ดำเนินนโยบายสาธารณะและให้บริการโดยตรงผ่านหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น กระทรวง หน่วยงานจัดหางาน และหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบรัฐ การจัดบริการสาธารณะรูปแบบนี้อยู่ภายใต้ระบบการรวมอำนาจปกครอง (Centralization) เป็นการรวมอำนาจการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ไว้ที่ ราชการส่วนกลาง ได้แก่ คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สังกัดราชการส่วนกลาง ที่สามารถใช้อำนาจบริหารครอบคลุมทั่วประเทศ เป็นหลักที่ถือเอาสิทธิขาดในการปกครองเป็นที่ตั้ง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐกลางเป็นผู้ดำเนินการ หมายถึง ระบบการบริหารและการบริการที่ควบคุมและดำเนินการโดยรัฐกลางหรือรัฐบาลในระดับสูงสุดของประเทศหรือระดับส่วนกลาง ในรูปแบบนี้รัฐบาลกลางมีอำนาจและรับผิดชอบในการวางแผน ดำเนินการ และจัดสรรเงินทุนเพื่อการบริการสาธารณะ เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ การขนส่ง และการปกครอง โมเดลนี้มักจะช่วยสร้างสมดุลและ

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

เสถียรภาพในการให้บริการสาธารณะในระดับประเทศ ระดับ. และเป็นการง่ายกว่าที่จะให้การสนับสนุนและความร่วมมือระหว่างภูมิภาค เนื่องจากมีการควบคุมการปฏิบัติงานที่มากขึ้น หากมีการกระจายการดำเนินงานระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้อาจเป็นไปได้ว่าการจัดการมีความเป็นไปได้น้อยในระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น เนื่องจากการตัดสินใจและการจัดการบางอย่างอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการและเงื่อนไขของแต่ละภูมิภาคหรือท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากปัญหาที่เกิดจากการกำหนดมาตรฐานและนโยบายของรัฐบาลกลางที่อาจไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ดังนั้นการใช้รูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่ดำเนินการโดยรัฐส่วนกลางจึงต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลและความเหมาะสมในการใช้ระบบนี้ในแต่ละสถานการณ์และสภาพอากาศที่แตกต่างกันไปในทุกกรณี

2. รูปแบบรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ (De-concentration)

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะนี้อยู่ภายใต้ระบบการปกครองแบบการแบ่งอำนาจ (De-concentration) เกิดจากข้อจำกัดของการรวมอำนาจในเรื่องของความล่าช้าและไม่ทั่วถึงทุกท้องที่พร้อม ๆ กัน ราชการส่วนกลางจึงแบ่งมอบอำนาจการตัดสินใจทางบริหารในบางเรื่องให้เจ้าหน้าที่ของราชการส่วนกลางที่ส่งไปประจำปฏิบัติหน้าที่ในภูมิภาค / เขตการปกครองต่าง ๆ (Field office) สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุ นโยบายและวัตถุประสงค์ของราชการส่วนกลาง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ หมายถึง ระบบการบริหารและการให้บริการซึ่งมีการกระจายความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น ในรูปแบบนี้ รัฐบาลระดับภูมิภาคมีอิสระในการดำเนินการและจัดการบริการสาธารณะในพื้นที่ของตนเอง โดยทั่วไปมีการบริหารที่เป็นระบบและภูมิภาคเองก็มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและนโยบายท้องถิ่น มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เข้ากับความต้องการและเงื่อนไขของแต่ละท้องถิ่นได้

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้อาจเกิดขึ้นเมื่อขาดการควบคุมและความสอดคล้องระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคแต่ละแห่ง อาจทำให้ขาดความเป็นอิสระที่เหมาะสมและบริหารจัดการไม่เป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงของความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการสาธารณะระหว่างพื้นที่ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถทางการเงินและทรัพยากรที่มากขึ้น และพื้นที่ท้องถิ่นที่มีความยากลำบากทางการเงินและทรัพยากรมากขึ้น ดังนั้นการจัดการและการควบคุมในระดับหน่วยงานภาครัฐระดับภูมิภาคจึงต้องได้รับการควบคุมอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบนี้

3. รูปแบบรัฐบาลท้องถิ่น (Decentralization)

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นวิธีการที่รัฐ/ราชการส่วนกลาง โอนอำนาจการปกครอง หรือ บริหารบางส่วนบางเรื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้องค์กรหรือนิติบุคคลอื่นรับไปดำเนินการแทน ภายใน อาณาเขตของแต่ละท้องถิ่น ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น โดยมีอิสระพอสมควร ราชการส่วนกลางเพียงกำกับดูแล (มิใช่บังคับบัญชา) เป็นหลักที่ถือเอาเสรีภาพของประชาชนที่จะปกครองตนเองเป็นที่ตั้ง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐบาลท้องถิ่น หมายถึง ระบบการบริหารและการบริการที่ควบคุมและดำเนินการโดยราชการส่วนท้องถิ่นหรือราชการระดับท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล อบจ. รูปแบบพิเศษของรัฐบาล: ในรูปแบบนี้ อำนาจการตัดสินใจและการจัดการบริการสาธารณะจะถูกพรากไปจากรัฐบาลกลางและโอนไปยังรัฐบาลท้องถิ่น รัฐบาลท้องถิ่นมีอิสระในการจัดทำนโยบายและแผนงานที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่ของตน โมเดลนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์และความเข้มแข็งในชุมชนท้องถิ่น และส่งผลให้การบริการสาธารณะมีความใกล้ชิดและเหมาะสมกับความต้องการและสถานการณ์ของประชาชนในพื้นที่นั้นมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้คืออาจสร้างความไม่เท่าเทียมกันในการบริการสาธารณะระหว่างพื้นที่ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถทางการเงินและทรัพยากรที่มากขึ้น และพื้นที่ท้องถิ่นที่มีความยากลำบากทางการเงินและทรัพยากรมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงที่จะไม่เป็นอิสระอย่างเหมาะสมและการจัดการที่ไม่เป็นระบบ ดังนั้น การใช้รูปแบบการให้บริการสาธารณะโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับการควบคุมอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบนี้และเพื่อให้ผู้รับบริการสาธารณะได้รับผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ท้องถิ่นและระดับชุมชน

4. รูปแบบเอกชนดำเนินการแทน (Privatization)

Privatization หรือ การแปรรูป ซึ่งมักเรียกว่าการแปรรูปเป็นกระบวนการที่ทรัพย์สิน บริการ หรือ หน้าที่ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยรัฐบาลถูกโอนไปยังภาคเอกชน ซึ่งหมายความว่ากิจกรรมหรือธุรกิจเคยเป็นของหรือดำเนินการโดยรัฐบาลมาก่อน ปัจจุบันเป็นเจ้าของและดำเนินการโดยบุคคลหรือนิติบุคคล เช่น บริษัทหรือบุคคลธรรมดา การแปรรูปสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายภาคส่วน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสาธารณูปโภค (เช่น น้ำและไฟฟ้า) การคมนาคม (เช่น สนามบินและการขนส่งสาธารณะ) การดูแลสุขภาพ การศึกษา และแม้แต่เรือนจำ

แรงจูงใจหลักเบื้องหลังการแปรรูปมักจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ลดรายจ่ายภาครัฐและส่งเสริมการแข่งขัน ผู้เสนอโต้แย้งว่าบริษัทเอกชนอาจมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์มากขึ้นในการให้บริการเนื่องจากบริษัทเหล่านี้มีแรงจูงใจจากผลกำไรและอยู่ภายใต้การแข่งขันในตลาด สิ่งนี้สามารถนำไปสู่การ

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

ประหยัดต้นทุนและบริการสาธารณะที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การแปรรูปยังสามารถก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับความรับผิดชอบ การเข้าถึง และความเสมอภาคได้ เนื่องจากองค์กรเอกชนอาจจัดลำดับความสำคัญของผลกำไรมากกว่าประโยชน์สาธารณะ และการดำเนินงานอาจมีความโปร่งใสน้อยลง การตัดสินใจแปรรูปมักเป็นเรื่องของนโยบายสาธารณะ และอาจแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละประเทศหรือภูมิภาค ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

รูปแบบการให้บริการสาธารณะของภาคเอกชน หมายถึง กระบวนการที่บริการสาธารณะหรือหน้าที่ซึ่งก่อนหน้านี้อยู่ภายใต้การควบคุมหรือการดำเนินงานของรัฐถูกถ่ายโอนไปยังภาคเอกชน ในกรณีนี้ ภาคเอกชน หมายถึง บุคคลหรือองค์กรเอกชน เช่น บริษัทเอกชน ดำเนินการและจัดการระบบหรือบริการสาธารณะในนามของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ โมเดลนี้มักใช้ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา การคมนาคมขนส่ง และการจัดการเมือง บริษัทเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีเป้าหมายในการทำกำไร และโมเดลนี้สามารถสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการนำเสนอนวัตกรรมและความสามารถในการบริหารจัดการที่ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อดีของการให้บริการสาธารณะของเอกชนคือประสิทธิภาพและการกระจายอำนาจในบางกรณี แต่อาจมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสาธารณะและความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการ บริษัทเอกชนมักจะให้ความสำคัญกับการทำกำไรมากกว่าผลประโยชน์สาธารณะ และการควบคุมและกำหนดมาตรฐานการบริการและคุณภาพอาจขาดหรือเสียหาย การตัดสินใจใช้โมเดลนี้ควรคำนึงถึงความเหมาะสมและสถานการณ์ของแต่ละสาขาอาชีพและสาขาการให้บริการสาธารณะเพื่อให้ผู้รับบริการสาธารณะได้รับประโยชน์และเท่าเทียมกัน การเข้าถึงบริการในระดับที่เหมาะสม

5. รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐกับภาคเอกชน (Collaborative)

การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน (Collaborative Governance) (Ansell & Gash, 2008) หมายถึง การจัดปกรรณซึ่งหน่วยงานภาครัฐหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ไม่ใช่รัฐเข้ามามีส่วนในกระบวนการตัดสินใจแบบร่วมกันอย่างเป็นทางการมุ่งเน้นฉันทามติ และการอภิปรายร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายในการกำหนดหรือนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หรือการจัดการโครงการหรือทรัพย์สินต่าง ๆ ของรัฐ การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันเกิดขึ้นมาเพื่อการตอบสนองต่อความล้มเหลวของการดำเนินงานต่อเนื่องและค่าใช้จ่ายที่สูง และการเมืองที่เน้นการควบคุมการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ความขัดแย้งของพหุกลุ่มผลประโยชน์และความล้มเหลวในเรื่องภาระรับผิดชอบของการจัดการ

รูปแบบการให้บริการสาธารณะโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน หมายถึง การสร้างพันธมิตรหรือความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการให้บริการสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

และประชาชนในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ รูปแบบนี้มักเกิดขึ้นในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงการด้านสิ่งแวดล้อมและการศึกษา ในรูปแบบนี้ภาครัฐและเอกชนมาร่วมตัวกันเพื่อแบ่งปันความรับผิดชอบ และสนับสนุนทรัพยากรสำคัญเพื่อให้โครงการดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนสามารถสร้างการผสมผสานระหว่างความรู้และทรัพยากรที่ส่งผลให้โครงการมีมากกว่าผลรวมของแต่ละส่วน

ข้อดีของรูปแบบการบริหารจัดการสาธารณะโดยความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคเอกชนคือ การบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุดสำหรับประชาชน โดยนำความเชี่ยวชาญและทรัพยากรจากทั้งภาครัฐและเอกชนมาใช้อย่างเหมาะสม และความร่วมมือทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการและการปรับตัวตามสถานการณ์ อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างรัฐและภาคเอกชนในการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตามความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องมีการจัดการและควบคุมอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความขัดแย้ง และการละเว้นที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการนี้ และรับประกันว่าผู้รับบริการสาธารณะจะได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจสูงสุดหรือผลกำไรของภาคเอกชน

6. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน (Partnership between the state and citizens)

ความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชน หมายถึง ความสัมพันธ์ทางกฎหมายและทางสังคมและความเชื่อมโยงระหว่างรัฐหรือรัฐบาลกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัฐนั้น ความร่วมมือครั้งนี้ประกอบด้วยสิทธิและความรับผิดชอบที่รัฐมีต่อพลเมืองของตนและในทางกลับกัน ประชาชนมีสิทธิและความรับผิดชอบต่อรัฐหรือรัฐบาลด้วย ความร่วมมือครั้งนี้ยังสามารถสะท้อนถึงระบบการปกครองและสังคมที่อาศัยอยู่ในรัฐนั้นได้ ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการเลือกตั้งผู้แทนของรัฐ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน เช่น การลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง การสื่อสารกับตัวแทนภาครัฐ และการเข้าร่วมการประชุมและการแสดงออกเพื่อแสดงความเห็นหรือประท้วงต่อต้านการกระทำของรัฐบาล

รัฐมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในหลายด้าน เช่น การประกาศนโยบายสาธารณะ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการสาธารณะและการอุทิศสิทธิด้านความปลอดภัยและการคุ้มครองประชาชน ความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชนถือเป็นรากฐานสำคัญของสิ่งที่เรียกว่าระบบราชการ “ประชาธิปไตย” ซึ่งเป็นระบบที่รัฐและประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ และมีการปฏิบัติตามกฎหมายและการควบคุมการดำเนินงานของรัฐตามหลักความเสมอภาคและความเสมอภาคในระดับสังคมและสิทธิมนุษยชน การ

เน้นความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดรูปแบบการปกครองและการปฏิบัติการของรัฐในสังคมและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยความหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชน หมายถึง กระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลและพลเมืองทำงานร่วมกันเพื่อสร้างและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ โมเดลนี้เน้นความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชนเพื่อให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชนในทุกพื้นที่ ด้านชีวิตประจำวัน เช่น การศึกษา สุขภาพ และการบริหารจัดการเมือง และพัฒนาพื้นที่อย่างเหมาะสม ความร่วมมือนี้มักได้รับการส่งเสริมในรูปแบบของนโยบายสาธารณะและโครงการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ความเข้าใจและความต้องการของประชาชนจะถูกนำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจและการวางแผน และรับฟังความคิดเห็นและความคิดเห็นของประชาชนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาบริการสาธารณะ

ความหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชน มีประโยชน์มากมาย เช่น การเสริมสร้างความใกล้ชิดและความไว้วางใจระหว่างรัฐบาลและประชาชน และเพิ่มความเป็นธรรมและความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณะ โมเดลนี้ยังช่วยสร้างความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติการและการจัดการอีกด้วย ทำให้ความรู้และทรัพยากรทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของความร่วมมือครั้งนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดีและเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ของทั้งสองฝ่ายในกระบวนการตัดสินใจและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง

7. รูปแบบการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง (Returns Power to Devolution)

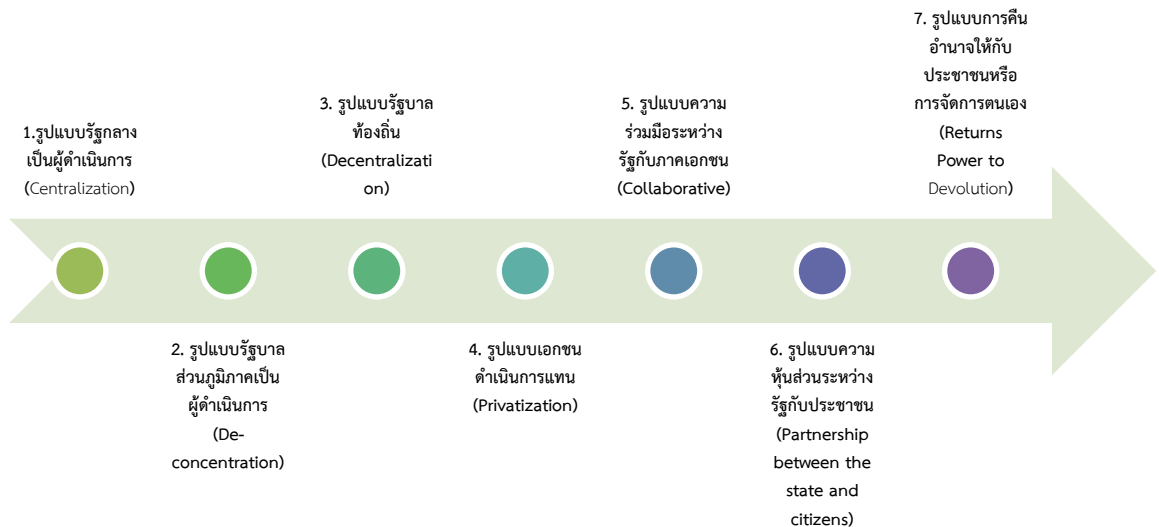
ที่ผ่านมาประชาชน (Citizens) มีบทบาทเพียงแค่การสร้างแรงกดดันและการสนับสนุนในนโยบายสาธารณะ โดยการร่วมสังคม การเลือกตั้ง และการส่งเสริมความตระหนักรู้ อย่างไรก็ตามการคืนอำนาจให้กับประชาชนเพื่อให้มีอำนาจในการจัดการตนเอง (Devolution) เป็นกระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลโอนอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารราชการให้แก่หน่วยงานระดับท้องถิ่นหรือระดับล่าง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่นั้นสามารถมีส่วนร่วมและคุ้มครองการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น กระบวนการนี้ทำให้เกิดการแบ่งแยกอำนาจและความรับผิดชอบระหว่างระดับรัฐและระดับท้องถิ่น รัฐยังคงเป็นอำนาจสูงสุดและระดับท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการในหลายด้าน เช่น การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการท้องถิ่น

การคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการบริหารจัดการตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจระหว่างรัฐกับประชาชน และช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่และประชาชนในแต่ละส่วนของประเทศ พลั๊งที่กลับมาช่วยเพิ่ม

ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมในระดับท้องถิ่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ยังต้องมีธรรมาภิบาลและการควบคุมที่ดีเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความเสมอภาคในการดำเนินงาน ระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่นและมีการติดตามประเมินผลเพื่อให้การคืนอำนาจเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมในระยะยาว

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง (Returns Power to Devolution) เป็นกระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลตัดสินใจโอนสิทธิและความรับผิดชอบในการบริหารรัฐกิจให้กับหน่วยงานระดับท้องถิ่นหรือระดับล่าง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่นั้นสามารถมีส่วนร่วมและคุ้มครองการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น กระบวนการนี้รวมถึงการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนพัฒนา การจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการท้องถิ่น รัฐยังคงเป็นอำนาจสูงสุด แต่ระดับท้องถิ่นมีอิสระในการจัดการหลายด้าน โมเดลนี้จัดให้มีความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่น ที่สร้างความไว้วางใจและความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานและการบริหารจัดการ ระดับรัฐและท้องถิ่นแบ่งปันความรับผิดชอบและให้ความร่วมมือในการพัฒนาแผนและนโยบายสาธารณะที่เหมาะสมกับความต้องการและความหวังของประชาชนในแต่ละพื้นที่

การคืนอำนาจให้ประชาชนหรือการบริหารจัดการตนเองมีประโยชน์หลายประการ เช่น การสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจระหว่างรัฐกับประชาชน และช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่และประชาชนในแต่ละส่วนของประเทศ การจัดการตนเองยังช่วยเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมในระดับท้องถิ่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องมีธรรมาภิบาลและการควบคุมที่ดีเพื่อให้มั่นใจว่ามีการประชาสัมพันธ์และความเสมอภาคในการดำเนินงาน ระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่นและมีการติดตามประเมินผลเพื่อให้การคืนอำนาจเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมในระยะยาว

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ

อย่างไรก็ตามยังมีรูปแบบตัวแสดงที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น

องค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจ (Interest Groups and Advocacy Organizations)

องค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจ เป็นองค์กรที่มีเป้าหมายและสิ่งที่พวกเขาสนใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ พวกเขาอาจเป็นองค์กรการกุศล องค์กรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือองค์กรวิชาการที่มีผลในการสร้างนโยบายและการเปลี่ยนแปลงในสังคม กระบวนการที่องค์กรหรือกลุ่มผู้สนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการทำงานกับรัฐหรือรัฐบาลในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับบริการสาธารณะ องค์กรเหล่านี้มักมีวัตถุประสงค์และโครงการที่เน้นการสนับสนุนหรือการโต้แย้งเพื่อการบริหารสาธารณะ เพื่อให้ภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายและการดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการและแนวคิดของกลุ่มผู้สนับสนุน การล็อบบี้และการประท้วงเป็นวิธีการที่บางองค์กรใช้เพื่อส่งเสริมและควบคุมนโยบายของรัฐบาลในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเหมาะสม โมเดลนี้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการประมวลผลนโยบายและการเปลี่ยนแปลงในระบบบริการสาธารณะ เนื่องจากมีความสามารถในการนำเสนอแนวคิดและข้อเสนอแนะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในด้านนโยบายและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ องค์กรและกลุ่มผู้สนับสนุนสามารถมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการบริหารภาครัฐในสังคม

องค์กรสาธารณะ (Non-Governmental Organizations - NGOs) NGOs มีบทบาทในการสนับสนุนและให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายและประชาชน พวกเขาอาจมีบทบาทในการสร้างนโยบายและการกระทำเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ดังนั้น องค์กรสาธารณะที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐและไม่ได้ถูกควบคุม

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

หรือเกี่ยวข้องกับรัฐหรือรัฐบาล องค์การเหล่านี้มักมีวัตถุประสงค์ทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และมุ่งเน้นไปที่การให้บริการและการสนับสนุนแก่ประชากรหรือกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น การสนับสนุนคนยากจน การสนับสนุนการศึกษา และการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม องค์การสาธารณะมักไม่แสวงหาผลกำไรและมักอาศัยการบริจาคหรือกองทุนเพื่อการกุศลในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ NGO จำนวนมากทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างศักยภาพของกลุ่มที่อยู่ในภาวะชั่วคราวหรือประชากรที่มีความบกพร่อง เราพบว่าองค์การสาธารณะทั่วโลกมีบทบาทสำคัญในการทำให้โลกเป็นสถานที่ที่ดีขึ้นผ่านการสนับสนุนโครงการและแนวคิดที่มุ่งเน้นด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะและการกำกับดูแล ได้รับการพัฒนาไปทั่วโลก

องค์กรระหว่างประเทศ (International Organizations) องค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ (UN) และองค์การระหว่างรัฐ (Inter-Governmental Organizations) มีบทบาทในการสร้างนโยบายสาธารณะระหว่างประเทศและให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาสากล องค์กรระหว่างประเทศ (International Organizations) ซึ่งเป็นองค์กรหรือองค์กรร่วมที่มีสมาชิกหรือพลเมืองจากหลายประเทศเข้าร่วมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ประเด็นสาธารณะ สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การพัฒนา การควบคุมอาวุธนิวเคลียร์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศมักจะมีสถานะทางกฎหมายและเท่าเทียมกันในการตัดสินใจและการจัดการ มีหน้าที่หลักในการสนับสนุนและดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของสังคมระหว่างประเทศ รูปแบบการให้บริการสาธารณะนี้มีความสำคัญในการแก้ปัญหาในระดับโลก และสร้างพื้นฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศในยุคปัจจุบันของการเชื่อมโยงและการประสานงานที่แพร่หลายในปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ พบประเด็นที่น่าจะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดบริการสาธารณะเป็นกระบวนการหลายแง่มุมที่ได้รับอิทธิพลจากผู้มีบทบาทด้านนโยบายสาธารณะต่างๆ ซึ่งแต่ละฝ่ายสนับสนุนแนวทางการให้บริการที่แตกต่างกัน การศึกษาที่ดำเนินการเพื่อสำรวจรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของผู้มีบทบาทด้านนโยบายสาธารณะ ระบุรูปแบบที่ต่างกันเจ็ดแบบ โมเดลเหล่านี้ได้แก่ การรวมศูนย์ การลดความเข้มข้น การกระจายอำนาจ การแปรรูป การทำงานร่วมกัน ความร่วมมือระหว่างรัฐและพลเมือง และการคืนอำนาจสู่การแบ่งแยก

(Smith, 2018) การทำความเข้าใจโมเดลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้บริหารสาธารณะที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และการตอบสนองของการให้บริการสาธารณะ

2. การรวมศูนย์อำนาจ เป็นการ การกระจุกตัวของอำนาจในการตัดสินใจและการควบคุมการบริหารภายในรัฐบาลกลางหรือหน่วยงาน ในรูปแบบนี้ การตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดนโยบาย และการให้บริการจะดำเนินการในระดับชาติ ในทางกลับกัน การลดความเข้มข้นเกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบด้านการบริหารจากรัฐบาลกลางไปยังสำนักงานระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น แนวทางนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการให้บริการโดยทำให้การตัดสินใจใกล้ชิดกับชุมชนที่ให้บริการมากขึ้น (Peters, 2017)

3. การกระจายอำนาจมีลักษณะเฉพาะคือการโอนอำนาจทางการเมือง การบริหาร และการคลังจากรัฐบาลกลางไปยังหน่วยงานย่อยของประเทศ เช่น เทศบาล จังหวัด หรือรัฐ โมเดลนี้ช่วยให้รัฐบาลท้องถิ่นปรับแต่งบริการสาธารณะให้ตรงตามความต้องการและความชอบเฉพาะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยส่งเสริมการกำกับดูแลแบบมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบ (Faguet, 2014) การแปรรูปหมายถึงการโอนความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะไปยังหน่วยงานเอกชน ไม่ว่าจะผ่านการจ้างบุคคลภายนอก การทำสัญญา หรือการขายกิจการ ผู้เสนอโต้แย้งว่าการแปรรูปสามารถนำไปสู่การประหยัดต้นทุน นวัตกรรม และคุณภาพการบริการที่ดีขึ้น (Bishop & Davis, 2019)

4. การทำงานร่วมกันเกี่ยวข้องกับการเป็นหุ้นส่วนระหว่างผู้มีบทบาทภาครัฐ เอกชน และผู้ไม่แสวงหาผลกำไรหลายรายเพื่อร่วมกันให้บริการสาธารณะ ความร่วมมือเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายเพื่อจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่ซับซ้อนและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Ansell & Gash, 2008) ความร่วมมือระหว่างรัฐและพลเมืองเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของประชาชนและองค์กรภาคประชาสังคมในการออกแบบ การดำเนินการ และการประเมินผลการบริการสาธารณะ โมเดลนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการตอบสนอง โดยผสมผสานมุมมองของพลเมืองและความชอบเข้าไปในกระบวนการตัดสินใจ (Huxham & Vangen, 2005)

5. การคืนอำนาจสู่การอุทิศตนแสดงถึงแนวทางจากล่างขึ้นบนในการจัดการบริการสาธารณะ โดยอำนาจในการตัดสินใจและทรัพยากรจะตกเป็นของชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรระดับรากหญ้า โมเดลนี้เน้นย้ำถึงการเสริมอำนาจของชุมชน การปกครองตนเองในท้องถิ่น และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ช่วยให้ชุมชนเป็นเจ้าของลำดับความสำคัญในการพัฒนาและกำหนดอนาคตของตนเอง (Prud'homme & Smith, 2016) โดยรวมแล้ว ข้อค้นพบของการศึกษาเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพิจารณารูปแบบองค์กร

ที่หลากหลายและบทบาทของผู้แสดงนโยบายในการกำหนดรูปแบบระบบการให้บริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไปของประชาชน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดบริการสาธารณะมักจะดำเนินการภายใต้อิทธิพลของผู้มีบทบาทนโยบายสาธารณะ กระบวนการบริการสาธารณะที่ผู้บริหารหรือผู้มีบทบาทระดับสูงในนโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ บางครั้งอิทธิพลของนักแสดงคนนี้ก็มาจากตำแหน่งหรืออำนาจอย่างเป็นทางการของพวกเขา และอาจส่งผลต่อการกำหนดนโยบายและการดำเนินการที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนและสังคมโดยรวม โมเดลนี้อาจเป็นบริการสาธารณะที่มีความโปร่งใสและมีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ หรืออาจเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิและสร้างความเสียหายต่อสังคม การศึกษาและทำความเข้าใจโมเดลนี้มีความสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินนโยบายสาธารณะและระบบบริการสาธารณะเพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมต่อประชาชน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะกับหน่วยงานเพื่อเป็นกรณีศึกษาและเทียบเคียงหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน

เอกสารอ้างอิง (References)

- Andersen, L.B., Jacobsen, C.B., Jensen, U.T., & Salomonse, H.H. (2021). 'Public Managers' Contribution to Public Service Performance', in Peter Leisink, and others (eds), Managing for Public Service Performance: How People and Values Make a Difference (Oxford, 2021; online edn, Oxford Academic, 18 Mar. 2021). 85-103. doi: 10.1093/OSO/9780192893420.003.0005.
- Ansell, C., & Gash, A. (2008). Collaborative Governance in Theory and Practice. Journal of Public Administration Research and Theory. 18(4) : 543-571.
- Asquer, A., & Mele, V. (2018). Policy-Making and Public Management. In: Ongaro, E., Van Thiel, S. (eds) The Palgrave Handbook of Public Administration and Management in Europe. Palgrave Macmillan, London. https://doi.org/10.1057/978-1-137-55269-3_27.

Citation : อธิมาตริ เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

- Backhaus-Maul, H., Gibson-Kunze, M., & Kinderman, D. (2019). Companies as socio-political actors and service providers in social policy. *Zeitschrift für Sozialreform*. 65(3) : 205-214. <https://doi.org/10.1515/zsr-2019-0008>.
- Benson, L., Thanh, H.T., & Thao, B.N. (2021). Public Management: A New Public Service Oriented Concept of Public Service. 2(3) : 29-36. doi: 10.47616/JAMREMS.V2I3.124.
- Benson, L., Thanh, H.T., & Thao, B.N. (2021). Public Management: A New Public Service Oriented Concept of Public Service. 2(3) : 29-36. doi: 10.47616/JAMREMS.V2I3.124.
- Bishop, P., & Davis, G. (2019). *The encyclopedia of housing* (Second ed.). SAGE Publications.
- Fabianova, Z. (2016). Factors Affecting Efficiency of Performance Management System in Public Service Institutions. *International Journal of Scientific Research and Management*. 4(9) : 4520-4522, doi: 10.18535/IJSRM/V4I9.11.
- Faguet, J. P. (2014). Decentralization and governance. *World Development*. 53 : 2-13.
- Hayat, H, & Artisa, R.A. (2019). Implementation of Public Service Performance Appraisal Model. *Proceedings of the First International Conference on Administration Science (ICAS 2019)* : 49-55. doi: 10.2991/ICAS-19.2019.11.
- Hedges, S., Winton, S., Rowe, E., & Lubienski, C. (2020). Private actors and public goods: a comparative case study of funding and public governance in K-12 education in 3 global cities. *Journal of Educational Administration and History*. 52(1) : 103-119. doi: 10.1080/00220620.2019.1685474.
- Hurl, C., & Vogelpohl, A. (2021). Introduction: The Rise of Professional Service Firms as Public Policy Actors. In: Hurl, C., Vogelpohl, A. (eds) *Professional Service Firms and Politics in a Global Era*. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-72128-2_1.
- Huxham, C., & Vangen, S. (2005). *Managing to collaborate: The theory and practice of collaborative advantage*. Routledge.
- Lewandowski, M. (2018). Refocusing Performance Management through Public Service Design? Cross-Sectoral Relations in the Delivery of Public Services (Studies in

Public and Non-Profit Governance. 6 : 1-21. <https://doi.org/10.1108/S2051-663020180000006001>.

Morales, P.E. (2016). Public Service Values. Public Integrity. 18(1) : 107-110. doi: 10.1080/10999922.2015.1093401.

Mukhtar-Landgren, D., & Smith, G. (2019). Perceived action spaces for public actors in the development of Mobility as a Service. European Transport Research Review. 11(1) : 1-12. doi: 10.1186/S12544-019-0363-7.

Negoita, M. (2018). Beyond Performance Management: A Networked Production Model of Public Service Delivery. Public Performance & Management Review. 41(2) : 253-276. doi: 10.1080/15309576.2017.1408473.

Osborne, S.P. (2018). From public service-dominant logic to public service logic: Are public service organizations capable of co-production and value co-creation?. Public Management Review. 20(2) : 1-7. doi: 10.1080/14719037.2017.1350461.

Peters, G. B. (2017). The politics of bureaucracy: An introduction to comparative public administration. Routledge.

Phuong, T.L. (2022). Networking Actors in Private Public Management Tourism Development Partnership. International journal papier public review. 3(4) : 8-14. doi: 10.47667/ijppr.v3i4.182.

Prud'homme, R., & Smith, B. C. (2016). Decentralization: Fiction and reality. World Bank Publications.

Reed, M. (2019). Managing Public Service Professionals Under New Public Management, in Andrew Sturdy, and others (eds), The Oxford Handbook of Management Ideas, Oxford Handbooks (2019; online edn, Oxford Academic, 4 Apr. 2019), <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198794219.013.23>.

Reed, M. (2019). Managing Public Service Professionals Under New Public Management, in Andrew Sturdy, and others (eds), The Oxford Handbook of Management Ideas, Oxford Handbooks (2019; online edn, Oxford Academic, 4 Apr. 2019), <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198794219.013.23>.

Citation : อธิมาทร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการจัดการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

- Sayadat, N. (2021). Actors' interaction, process management and complex decision-making in public-private partnership. *Bangladesh Journal of Public Administration*. 29(2) : 35–52. <https://doi.org/10.36609/bjpa.v29i2.212>.
- Smith, S. R. (2018). *Public policy: Theory, practice, and perspectives*. Sage Publications.
- Sowa, J.E., & Lu, J. (2017). Policy and Management: Considering Public Management and Its Relationship to Policy Studies. *Policy Studies Journal*. 45(1) : 74-100. doi: 10.1111/PSJ.12193.
- Summers, A.J., & Müller, P. (2016). Actor Services. In: Thiemann, P. (eds) *Programming Languages and Systems*. ESOP 2016. *Lecture Notes in Computer Science*. 9632. Springer, Berlin, Heidelberg. https://doi.org/10.1007/978-3-662-49498-1_27.
- Suryadarminta, S.S., Musaad, M., & Herningsih, A.P. (2019). How Public Policy is Involved: Study the Steps for Implementing Successful Succession Management at Public Service. *Journal of Critical Reviews*. 6(5) : 96-100.
- Vignieri, V. (2018). Performance Management in the Public Sector. In: Farazmand, A. (eds) *Global Encyclopedia of Public Administration, Public Policy, and Governance*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-31816-5_3480-1.
- Williams, S., & Caley, L. (2020). Introduction to Public Service Management and Service Operations. In: *Improving Healthcare Services*. Palgrave Pivot, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-36498-4_1.

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

